

af det særlige Syn, Dr. philos. Henry Petersen og Arkitekt Gnuddtzmann, der derpaa i en Betænkning af 16de September 1889 bestemt have udtalt sig for det forudm. Taarns Genopførelse i Stedet for Genopfattelse af et Klokkespir paa Langhusets Tag. Derefter har man, tildels ogsaa i Betragtning af Indholdet af den af det særlige Syn i Fjor afholdte Synsforretning over Kirken, foranlediget, at der af Professor Stord er blevet udarbejdet endelige Tegninger til, hvad der ønskes udført, tilligemed et sammenarbejdet specificeret Overslag over Omkostningerne ved alle de paatænkte Arbejder, altsaa det nye Taarn (med muret Trappe indvendig), de vestre Gavl, Ostgavlen, Murenes nedre Partier, Drolægning, Tagrenderne og Istandsættelsen af en gammel Altartable samt Forarbejderne til et muligt Varmeapparat; og angaaende de saaledes udarbejdede Tegninger har man derpaa indhentet Betænkning fra Medlemmerne af det særlige Syn. Sluttelig har man givet Kirkeinspektionen, vedkommende Provst samt Stiftsøvrigheden Lejlighed til at blive bekendt med nærværende Sag og udtale sig om den. Ogsaa disse Mændigheder have alle tiltraadt den af Professor Stord sidst udarbejdede Plan, der forudsætter det gamle Klokketaarns Genopførelse.

Udførelsen af denne Plan vil ifølge Overslaget koste i alt 61,709 Kr. 33 Ø. Heri er der ikke medregnet et Varmeapparat, hvilket vilde forsøge Udgifterne med et Beløb af 12,000 & 15,000 Kr., men alene saadanne Arbejder vedkommende et eventuelt Varmeapparat, der, saaledes som Skorstensrør m. v., helst maatte udføres i Forbindelse med Restaurationsarbejderne for ikke senere at bevirke Forstyrrelse i den tilendbragte Restauration af Kirken.

Af det nævnte Beløb af 61,709 Kr. 33 Ø. eller med et rundt Tal 62,000 Kr., hvortil Arbejdet saaledes maa anslaaes, vil Kirken, hvis knap tilmaalte aarlige Indtægter netop ere tilstrækkelige til at afholde de aarlige Udgifter, ikke selv kunne tilvejebringe noget. Da Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet selv approberer Kirkens aarlige Budgetforslag, jfr. Lov af 19de Januar 1863 § 2, er det det velbekendte, at Kirken ikke selv vil være istand til at rejse noget Laan, der kunde forrentes og afbetales ved Hjælp af aarligt Overskud. Derimod er der et lille Oplægsfond paa cirka 3,300 Kr., der har sin Oprindelse fra Salget af et Parti Mursten, der ikke kom til Anvendelse ved den sidste Restauration; og dette maa selvfølgelig først og fremmest komme til Anvendelse, medens derimod Resten af Beløbet eller 58,700 Kr. maatte tilvejebringes ved Tilskud fra Statskassen.

Ved det Arbejde, som tilsigtes udført, vil Maribo Kirkes Restauration være fuldstændig tilendbragt. Man har fuld Tillid til, at den Hjælp fra det offentliges Side, der behøves heril, ikke vil blive nægtet af Folkerepræsentationen. Der er her Tale om en af Danmarks fortrinlig vigtige Kirker, om et af vort Fædrelands fremragende kirkelige Mindesmærker. Og det maa være os saa meget mere kært at kunne overlevere denne Kirkebygning til vore Efterkommere, isandsat i dens oprindelige Stikfelse, som begge Danmarks Brigittinerkirker, Mariager Kirke, hvoraf det nu kun er en Levning, der er tilbage, og Maribo, i deres arkitektoniske Anordning og hele Præg have visse, for det meste fra deres Moderkirke i Badstena stammende, Særegenheder, der for saa vidt kunne kaldes særlig nordiske, som det er en sjæddommelig Tildragelse i Nordens eget kirkelige Liv, nemlig Brigittinerordenens Fremkomst, hvori de have deres Grund.

Til III. 38. Beløbet vil i Henhold til Lov af 11te April 1890 § 4 være at udrede til Professorinde Keller ved Statens Overtagelse af Institutet for uegenlige Døvstumme i Valdersgade, hvorved bemærkes, at der til de der anførte Beløb bliver at lægge de Summer, som efter Lov af 22de Marts 1880 § 3 ere afbetalet af det der omhandlede Laan af Statskassen.

Til III. 39. Ved det Forslag, som i forrige Aar stillede om denne Bevilling, oplystes det, at det kongelige Teaters Malerfal, der ikke har undergaaet nogen Istandsættelse siden Bygningens Opførelse, var i en saa slet Tilstand, at Regnen trængte gemmem Loftet, og Arbejder og Materiel led stor Skade ved Fugtighed. Istandsættelsen af dette Lokale er nu uopsættelig nødvendig.

Til III. 40. Allerede i Aaret 1887 blev det af Bygningsinspektionen foreslaaet som alpeles nødvendigt, at det kongelige Teaters Tilskuerplads underkastedes en Reparation. Denne Sag blev kun stillt i Bero, fordi man under Hensyn til den paatænkte Indlægning af elektrisk Belysning i Teatret maatte anse det for hensigtsmæssigt, at Reparationen foretoges i Forbindelse med denne Foranstaltning. Smidertid er Nødvend-